

Are We as Otorhinolaryngologists Aware of the Danger of Predatory Journals?

Kulak Burun Boğaz Hekimleri Olarak Predatör Dergi Tehlikesinin Farkında mıyız?

Taner Kemal Erdağ

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Editorial
Editöryel

Her geçen gün elektronik posta (e-posta) kutumuza ulaşan, makale talebi, kim tarafından organize edildiği belli olmayan bir kongreye konuşmacı olma daveti ya da tanımadığımız bir derginin editöryel kurulunda görev alma çağrısı yapan, istenmeyen (spam) mesajları daha çok alır olduk. Uzun zamandır predatör dergiler ve yayıncılık üzerine yazmayı düşünürken, öncelikle Temmuz ayında bana ulaşan bu tipteki mesajları çeşitlerine ve içeriklerine göre değerlendirmeye karar verdim. Bilgisayarımda çöp kutusuna gönderdiğim e-posta mesajlarını nihai olarak aylık dönemlerde sildiğim için, kayıp yaşamadan bunların tümüne ulaşmam zor olmadı.

Bu e-postaların dökümünü en sona bırakarak, öncelikle predatör dergi ve yayıncılığın ne olduğunu ve günümüzde sayıları giderek artan bu dergilerin bilime nasıl zarar verdiğini yazmak isterim. Dünyada internet kullanımının giderek artması ve yaygınlaşması neticesinde ilk olarak 1990'lerde basılı dergiler yanında, açık erişim dergiler ve yayıncılık kavramı ortaya çıktı. Adından da anlaşıldığı üzere, açık erişim dergilere internet aracılığı ile her an ulaşım mümkündür ve bu tipteki bilimsel dergilerde yer alan makaleleri okumak için dergiye abone olmaya ya da o makaleyi okumak için bir ücret ödemeye gerek yoktur (1). Açık erişimli akademik dergilerin çalışma prensipleri basılı dergilerdekinden farklı değildir. Bu dergilerin de editöryel kurulları ve hakemleri vardı ve en önemlisi, dergilere gelen yazılar yine hakem değerlendirme (peer-review) sürecinden geçiyordu (2). Başlangıçta açık erişim dergilere ve yayıncılığa yönelik önemli eleştiriler olduysa da, bilimde haberleşmeyi ve yapılan bilimsel çalışmaların son ürünü olan makalelere ulaşımı kolay-

laştırdığı için bu yeni yayıncılık yöntemi giderek yaygınlaştı (3, 4).

Yukarıda sözü edilen bilimin gelişmesine ve yayılmasına yönelik değerli bir amacı olan açık erişim yayıncılık kavramı ne yazık ki kısa süre sonra bazı kötü niyetli kişi ve kuruluşlar tarafından suistimal edilmeye başlandı. En basit şekli ile yazarların ödeme yapması ile sözde ya da hiç olmayan hakem değerlendirmesinden geçen makaleler kısa sürede yayına kabul edilip, bu türdeki dergilerde yayımlanmaya başladı. Colorado Üniversitesinde bir kütüphaneci olan Jeffrey Beall (5) 2009 yılında yayımlanan makalesinde bu dergiler için "predatör" terimini kullandı. "Predatör" sözcüğünün Türk Dil Kurumu'nun büyük sözlüğünde anlamı "besin olarak diğer canlıları yakalayıp öldüren herhangi bir canlı" ve "yırtıcı" olarak belirtilmiştir. "Predatör dergi" terimi bilim dünyasında çok tutuldu ve söz edilen sahte dergiler ve yayıncılık sistemi bu terimle anılmaya başlandı.

Sanıldığı gibi aksine, predatör dergileri çıkaran yayınevleri yasalara aykırı davranmamaktadır. Bunların tümü açık erişim yayıncılık yapan yayınevleridir ve bu yayıncılık türünün sağladığı avantajlardan yararlanarak ciddi boyutlarda haksız kazanç sağlamaktadırlar. Predatör dergilerin tek amacı mümkün olduğunca çok araştırmacıya ya da yazara ulaşarak, yazdıkları bilimsel makaleleri ele geçirebilmek ve bunları internet ortamında yayımlayarak yazarlarından ciddi meblağlar elde edebilmektir. Bu sırada bilime verdikleri çok büyük zararı ise hiçbir şekilde umursamazlar (6-8).

Predatör dergilerin ortak özellikleri şu şekilde sıralanabilir: Kendilerini Amerika Birleşik Devletleri

Cite this article as: Erdağ TK. Are We as Otorhinolaryngologists Aware of the Danger of Predatory Journals? Turk Arch Otorhinolaryngol 2017; 55: 95-8.

Address for Correspondence/Yazışma Adresi:
Taner Kemal Erdağ
E-mail: taner.erdag@deu.edu.tr

© Copyright 2017 by Official Journal of the Turkish Society of Otorhinolaryngology and Head and Neck Surgery Available online at
www.turkarchotorhinolaryngol.org

© Telif Hakkı 2017 Türk Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisi Derneği Makale metnine
www.turkarchotorhinolaryngol.org web sayfasından ulaşılabilir.

DOI: 10.5152/tao.2017.201702

(ABD) ya da İngiltere kaynaklı göstergeler de, bu dergilerin çok büyük bir kısmı Hindistan sonrasında da Nijerya, İran, Malezya, Türkiye ve Pakistan tarafından çıkarılmaktadır. İnternet siteleri incelendiğinde çoğu zaman ciddi bir iletişim adresine ulaşılamaz. Genellikle ABD yerleşimli posta kutuları vardır. Adreslerindeki belirsizlik yanında, bu dergilerin kime ya da hangi kuruma (branş derneği, akademik bir kuruluş) ait olduğu da belli değildir. Editöryel kurullarında, o branşla ilgisi olmayan kişiler, hayali ya da haberi veya onayı olmadan ismi kullanılan bilim insanları bulunur. Dergi isimleri ve logoları, o branştaki saygın dergilerinkine çok benzer. Ancak bu dergilerin internet sitelerindeki yazıların çok sayıda dilbilgisi hatası içermesi tipiktir (6, 7, 9, 10).

Predatör dergilerin makalelerin yayımlanmasına yönelik yazarlardan talep ettikleri ücretler de çoğunlukla internet sitelerinde belirtilmez. Bunlardan hiç söz edilmemesi, ancak makalenin kabul edildiğinin duyurulması ile yayın ücretinin istenmesi nadir bir durum değildir. Talep edilen yüksek ücretler nedeniyle, makalenin geri çekilmesi istendiğinde, bu kez de geri çekmeye yönelik ücret talebi ile karşılaşılabilir. Adeta gönderdiğiniz yayın herhangi bir ödeme yapılmadığı takdirde tekrar sahiplenemeyeceğiniz bir rehineye dönüşmüştür. Diğer bir sorun da, yazar tarafından makalenin yayımlandığı derginin predatör olduğunun sonradan anlaşılmasıdır. Bu durumda yazarın yazısını geri çekme ya da tekrar saygın bir dergide yayımlama şansı ortadan kalkmıştır. Bu dergilerle ilgili karşılaşılabilen bir başka sorun da, bazen dergi yayın ömrünün birkaç hafta gibi kısa bir süre olmasıdır. Bu durumda kapanan internet sitesi yanında ciddi ve kalıcı bir kayıt sisteminin olmaması nedeniyle bu dergide yayımlanan yazıya bir daha ulaşımayaabilir (4, 6-9).

Predatör dergilerde hakem değerlendirmesine ve bu sürecin aşamalarına yönelik de açıklık ve netlik yoktur. Ayrıca bu dergilerin dikkat çekici özelliklerinden birisi de, hiçbirinin Web of Science, Scopus ya da PubMed gibi saygın dizinlerde yer almamasıdır. Ancak bu dergilerce yayımlanan makalelere, aslında bir dizin olmayıp, sadece veri tabanı olan ve akademik açıdan herhangi bir niteliksel filtreleme yapmadan tüm "bilimsel makaleleri" taramalarda gösteren Google Akademik'den ulaşılabilir (3, 4, 6, 7). Predatör dergiler her ne kadar bazı etki faktörleri bildirseler de, çoğunlukla bunlar sahtedir. Son yıllarda bu dergilere yönelik etki faktörü sağlayan sahte kuruluşlar da ortaya çıkmıştır (7, 11, 12). Son olarak, bu dergilerin hepimizce en iyi bilinen özellikleri ise bunaltıcı sayıda gönderdikleri makale talep eden e-posta mesajlarıdır. Bu mesajlarda yazı değerlendirme sürecinin üç haftayı geçmediği özellikle vurgulanır (4, 6, 7, 9).

Predatör dergilerin sayısı her geçen gün daha da artmaktadır. Beall'in kara liste olarak da bilinen ve kesin ya da olası predatör dergi ve yayınevlerini içeren listesinde 2012'de sayı 59 iken, Ocak 2017'de bu sayı 1140'a yükselmiştir (13). Bir başka çalışmada ise, 2014 yılında predatör dergilerin yıllık 74 milyon dolarlık bir pazar oluşturduğu belirtilmiştir (14). Bu kadar olumsuz özelliğe sahip olmalarına karşın bu dergilere ilginin nereden oluştuğu ve sayılarının nasıl arttığı konusunda ise şunlar söylenebilir: Öncelikle, dünyanın birçok ülkesinde bilim insanlarının üzerinde bir yayın

baskısı vardır. "Yayınla ya da yok ol" bilim dünyasında çok iyi bilinen bir kavramdır (15). Akademisyenlikte yükselebilmek, ödüller alabilmek ya da daha iyi iş veya pozisyon imkanları sağlayabilmek için bilimsel makale yazılması gerekir. Bu durumda amaç, kaliteli ve gerçekten bilime katkı sağlayan çalışmalar yapmak ve sonucunda da makaleler hazırlamak ise de, dünyanın birçok ülkesinde nicelik nitelikten önce gelir. Bu da yazarları kaliteyi göz ardı ederek daha çok sayıda yayın hazırlama ve bunları yayımlatabilme çabasına iter. Öte yandan, saygın bilimsel dergilerde var olan ciddi hakem değerlendirme süreci, gelen yazıları çok büyük oranda filtre eder (4, 7, 13). Benzeri çok yazılmış olan makaleler, metodolojisinde ya da uygulanan istatistik yöntemlerinde sorun olan yazılar, elde edilen bulguların doğru biçimde yorumlanmadığı veya bilimsel yazım etiğine aykırılık içeren çalışmalar yayına kabul edilmez. Hakem değerlendirme süreci sonunda dergiden dergiye oranları çok değişmekle birlikte, gönderilen yazıların büyük kısmı reddedilir. Ancak yazar açısından bakıldığında üzüntü ve bazen de yılgınlığa yol açan bu durum, bilimin sağlıklı biçimde gelişebilmesi için gereklidir (2, 3, 7).

Hakem değerlendirmesinin zayıf olduğu ya da çoğunlukla hiç yapılmadığı predatör dergiler, amacı sadece yayımlanmış makalelere sahip olmak olan kişiler için önemli bir imkan sağlar (4, 6, 7, 9). Her ne kadar, bu makalelerin yayımlanabilmesi için dergilere 100-3000 dolar arası değişen rakamlar ödense de, kişilerin işe başvuru dosyalarını doldurabilmeleri açısından ödenen bu paralar göz ardı edilebilir (14, 16). Öte yandan çok büyük bir yazar kesimi de predatör dergileri ve yayıncılık kavramını bilmediğinden, bilimsel yazılarını bu dergilere göndermektedir. Konuyla ilgili yapılan çalışmalar bu yazarların çok büyük bir kısmının genç ve tecrübesiz olup, gelişmekte olan ülkelerden olduklarını göstermektedir (10, 13, 17).

Predatör dergilerin neye nasıl zarar verdiği iyi anlaşılırsa, bu dergilerle mücadele etmenin gerekliliği ve yöntemleri de daha iyi ortaya konabilir. Saygın açık erişim yayıncılık ile predatör yayıncılık arasındaki en önemli fark, yazının başından beri birkaç kez vurgulanan predatör dergilerde hakem değerlendirmesinin zayıf ya da hiç olmamasıdır. Bu durum, niteliksiz veya hatalar içeren yazılar yanında veri saptırılması, intihal, görüntü manipülasyonu ve masabaşı yayın gibi bilimsel yazım etiğine aykırılıklar içeren birçok makalenin internet aracılığı ile tüm dünyaya ulaşmasını sağlamıştır. Artık internet bağlantılı bir bilgisayara sahip kişi hiçbir emek harcamadan makale hazırlayıp, parasını ödedikten sonra bunu kolaylıkla yayımlatabilecek hale gelmiştir (4, 7, 9, 12, 17, 18). Bu durum hızlı bir şekilde bilimsel literatürün kirlenmesine yol açmaktadır. Kişiler ya da kurumlar bilimsel makale adı altında yayımladıkları yazılar ile büyük kitlelere ulaşarak endüstri, siyaset, din ya da daha birçok alanda bilgi kirliliği, taraf tutma ve haksız kazanç sağlama gibi çok çeşitli olumsuzluklara yol açabilmektedir. Gelişigüzel yayımlanan bilimsel makaleler gelecekte bazı sıra dışı ya da aşırı görüşlerin onaylanması veya haklı gösterilmesine, yine benzer şekilde sahte otoritelerin ortaya çıkmasına neden olabilecektir (7, 19).

Predatör dergilerde yayımlanan makaleler ile akademik performansın değerlendirilmesinde de karmaşa ortaya çıkmıştır. Bu

durum özellikle yayın kalitesinden çok yayın sayısının önemli olduğu ortamlarda sorunlara neden olmaktadır. Günümüzde yaygın olarak kullanılan Google Akademik veri tabanında predatör dergilere ait makalelerin de taranabilmesi, yazarların h-indekslerinin hesaplanmasında sorunlara neden olmaktadır. Öte yandan, iyi niyetli ancak tecrübesiz genç araştırmacıların predatör dergilerde yayımladıkları kaliteli yazılarından, bu dergilerin saygın dizinlerde yer almamaları nedeniyle o branşa ait kişilerin haberdar olabilmesi de zordur. Bu nedenle, kaliteli olsalar da bu yazıların hak ettikleri atıfları alabilmeleri çok mümkün olamaz (3, 6, 7, 9, 11, 19, 20).

Son olarak, predatör dergilerin bilim dünyasında neden olduğu tüm bu karmaşa, kamuda da gerçek bilimsel çalışmaya, bilimsel makaleye, sonuç olarak bilim ve bilim insanına güveni sarsar hale gelmiştir (10).

Predatör dergiler ve yayıncılığın yol açtığı tüm bu olumsuzlukları ortadan kaldırmak için çok ciddi bir mücadeleye gereksinim vardır. Bu mücadele tek başına yazarlar ya da eğitim kurumları tarafından yapılırsa başarılı olamaz. Burada bilimsel yayın ve yayıncılıkla ilgili tüm tarafların işbirliği şarttır. Öncelikle bilim kültürünün yeterince olgunlaşmadığı, gelişmekte olan ülkelerde genç akademisyenlerin predatör dergiler ve yayıncılık konusunda yeterince bilinçlendirilmeleri gerekir. Bu sayede genç yazarlar makalelerini gönderecekleri dergileri doğru bir şekilde seçmeyi öğrenirken, yazılarında da predatör dergilerde yayımlanmış makalelere atıf yapmama konusunda hassasiyet gösterebilirler. Bu aşamada makalenin gönderileceği dergi bir açık erişim dergi ise, bunun Directory of Open Access Journals (Açık Erişim Dergi Dizini) kanalı ile kontrol edilmesi gerekir. Bunun yanında dergilerin Committee on Publication Ethics (Yayın Etiği Komitesi), Open Access Scholarly Publishers (Açık Erişim Akademik Yayınevleri) ve World Association of Medical Editors (Dünya Tıp Editörleri Birliği) gibi kuruluşlar aracılığı ile değerlendirilmeleri yararlı olabilir. Düşün, kontrol et, gönder (<http://thinkchecksubmit.org/>) isimli internet sitesi de yararlanılabilecek diğer bir önemli kaynaktır (3, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 17-19).

Jeffrey Beall'ın 2009 yılından itibaren sık sık güncelleyerek yayımladığı ve kara liste olarak da bilinen predatör dergiler ile ilgili bilgilendirmeleri (<http://beallist.weebly.com/>) son yıllarda en çok önerilen ve yararlanılan bilgi kaynaklarından olmuştur. Ancak Ocak 2017'den itibaren bu listelerin güncellenmesine son verilirken, ilgili internet sitesi de bilinmeyen nedenlerle Beall tarafından internet ortamından çekilmiştir (13). Predatör dergileri içeren listelerin oluşturulması ve paylaşılması yararlı olabilirse de, dergi sayısının çok hızlı artması yanında, bunlardan bazılarının yayın ömürlerinin sadece birkaç hafta olması bu tip çalışmalarını zorlaştırabilir (6, 8, 21).

Akademik yükseltmelerde ya da benzeri kompetitif süreçlerde, kişilerin değerlendirilmesinde yayın kalitesine verilen önem yayın sayısının önüne geçmelidir. Üniversiteler ve diğer eğitim kurumları yanında ülkedeki merkezi otoritenin de bu yönde düzenlemeler yapması gerekir (3, 6-10, 12, 18, 21). Bunun yanında akademik yükseltmelerde görev alan öğretim üyelerinin ya da

ülkemizde olduğu gibi doçentlik jürilerinin aday dosyalarını değerlendirirken bu önemli durumu da göz önüne almaları gerekir.

Bilimsel dergiler konuyla ilgili bilgilendirici ya da uyarıcı yayınlar yaparken, geniş kitlelere ulaşmak amaçlı bu tip yayınlara ücret ödemediği ulaşılabilmemesi sağlanabilir. Aynı zamanda dergi editörleri ve hakemler değerlendirilen ya da yayıma hazırlanan yazıların kaynaklarında bu tip predatör dergilerde yapılmış yayınlara atıf yapılmaması konusunda hassasiyet gösterebilirler. Branş dernekleri konuyla ilgili olarak üyelerini bilinçlendirmek amaçlı toplantılar düzenleyebilir, dernek internet sitelerinden uyarıcı mesajlar yayımlayabilirler (6, 7, 9, 18, 21).

Predatör yayıncılık yanında 2010'lardan itibaren giderek artan diğer bir haksız kazanç sağlama yöntemi de sahte bilimsel toplantılar düzenlemek olmuştur. Dünyanın çeşitli yerlerinde gerçekleştirilen bu sahte toplantıların da çoğu zaman organizatörleri predatör yayınevleri olmaktadır. Genç akademisyenlerin bu tip toplantı davetleri konusunda da çok dikkatli olmaları ve gelen davete yönelik ciddi bir araştırma yapmadan bu aktivitelere katılmamaları gerekir (6, 7, 22-24).

Predatör dergi ve yayıncılığın nasıl geliştiği, zararları ve önlenmesine yönelik yapılması gerekenlere değindikten sonra, yazının başında söz ettiğim konuyla ilgili Temmuz 2017 mesaj dökümünü verebilirim. Otuz bir günlük süreçte makale yazma talebi, kongrede konuşmacı olma daveti ve dergi editöryel kuruluna üye olma çağrısı içerikli 186 e-posta aldım. Bunlardan sadece dokuz gerçek dergi ya da bilimsel toplantılara aitti. Bunlar çıkarıldıktan sonra kalan mesajların dökümü şu şekilde sonuçlandı: Konumuz olan predatör dergiler ve yayınevleri ile ilgili olanları sona bıraktığımda, bu mesajların ikisinde daha önce ismini duymadığım dergilerin editöryel kurullarına üye olma daveti vardı. Bu dergilerden biri Çocuk Hastalıkları branşı ile ilgiliyken, diğeri genel tıp dergisiydi. Konuşmacı olma daveti aldığım toplam mesaj sayısı 102 idi. KBB ile ilgili toplantı konuşmacı daveti mesaj sayısı dört iken, bunların tümü aynı toplantıya yönelikti. Diğerlerinin büyük kısmı tıbbi toplantılara yönelik iken, insan hakları, turizm, veterinerlik, siyaset gibi değişik bilim dalları ya da mesleki toplantılarda konuşmacı olma davetleri de vardı.

Dergilerden makale talebi amaçlı gönderilen mesaj sayısı 72 idi. Bunlardan 11'i toplam yedi açık erişim KBB dergisine aitti. İnternet aracılığı ile bu dergilerin internet sitelerini değerlendirdiğimde, sadece birinin gerçek anlamda açık erişim dergisi olduğu, beşinin ise kesin, bir diğerinin ise olasılıkla predatör dergi olduğunu saptadım. Bu beş predatör derginin editöryel kurullarında görev almış olan Türk KBB hekimleri yanında bu dergilerde Türkiye'den yapılmış KBB yayınlarının olması dikkat çekiciydi.

Sonuç olarak, açık erişim yayıncılığı suistimal ederek büyük miktarlarda haksız kazanç sağlayan predatör yayınevleri günümüzde bilime ve bilim insanlarına çok büyük zararlar veriyor. Bu yayınevleri ve dergileri ile mücadelede yazarlar, üniversiteler, öğretim üyeleri, editörler, dergi hakemleri, saygın yayınevleri, branş dernekleri, veri tabanı oluşturan kuruluşlar ve hükümetler işbirliği yaparak önlemler almalıdır. "Yayınla ya da yok ol"

kavramı bir dereceye kadar ülkemiz akademik yaşamı için de geçerli sayılabilir. Ancak dikkatli olunmazsa, yapılan uygunsuz yayınların kişinin akademik yaşamına ciddi zararlar verebileceği unutulmamalıdır.

Kaynaklar

1. Laakso M, Welling P, Bukvova H, Nyman L, Björk BC, Hedlund T. The development of open access journal publishing from 1993 to 2009. *PLoS One* 2011; 6: e20961. [\[CrossRef\]](#)
2. Wicherts JM. Peer review quality and transparency of the peer-review process in open access and subscription journals. *PLoS One* 2016; 11: e0147913. [\[CrossRef\]](#)
3. Sorokowski P, Kulczycki E, Sorokowska A, Pisanski K. Predatory journals recruit fake editor. *Nature* 2017; 543: 481-3. [\[CrossRef\]](#)
4. Bartholomew RE. Science for sale: the rise of predatory journals. *J R Soc Med* 2014; 107: 384-5. [\[CrossRef\]](#)
5. Beall J. "Predatory" open-access scholarly publishers. *Charleston Advis* 2010; 11: 10-7. [\[CrossRef\]](#)
6. Clark J, Smith R. Firm action needed on predatory journals. *BMJ* 2015; 350: h210. [\[CrossRef\]](#)
7. Beall J. Dangerous Predatory Publishers Threaten Medical Research. *J Korean Med Sci* 2016; 31: 1511-3. [\[CrossRef\]](#)
8. Shyam A. Predatory Journals: What are they? *J Orthop Case Rep* 2015; 5: 1-2.
9. Roberts J. Predatory Journals: Think before you submit. *Headache* 2016; 56: 618-21. [\[CrossRef\]](#)
10. Byard RW. The forensic implications of predatory publishing. *Forensic Sci Med Pathol* 2016; 12: 391-3. [\[CrossRef\]](#)
11. Gutierrez FR, Beall J, Forero DA. Spurious alternative impact factors: The scale of the problem from an academic perspective. *Bioessays* 2015; 37: 474-6. [\[CrossRef\]](#)
12. Memon AR. End of 2016: Can We Save Research from Predators in 2017? *Sci Eng Ethics* 2017 Jun 14. doi: 10.1007/s11948-017-9915-1. [Epub ahead of print] [\[CrossRef\]](#)
13. Witham MD, Runcie H. Turning predator into prey - the problem of predatory journals. *J R Coll Physicians Edinb* 2017; 47: 3-4. [\[CrossRef\]](#)
14. Nelson B. Rise of the predators: Business is booming in the murky global market of suspect and sham publishers and journals. *Cancer Cytopathol* 2016; 124: 227-8. [\[CrossRef\]](#)
15. Gaught AM, Cleveland CA, Hill JJ 3rd. Publish or perish?: physician Research productivity during residency training. *Am J Phys Med Rehabil* 2013; 92: 710-4. [\[CrossRef\]](#)
16. Tzarnas S, Tzarnas CD. Publish or perish, and pay--the new paradigm of open-access journals. *J Surg Educ* 2015; 72: 283-5. [\[CrossRef\]](#)
17. Kebede M, Schmaus-Klughammer AE, Tekle BT. Manuscript submission invitations from 'Predatory Journals': What should authors do? *J Korean Med Sci* 2017; 32: 709-12. [\[CrossRef\]](#)
18. Johal J, Ward R, Gielecki J, Walocha J, Natsis K, Tubbs RS, et al. Beware of the predatory science journal: A potential threat to the integrity of medical research. *Clin Anat* 2017; 30: 767-73. [\[CrossRef\]](#)
19. Nahai F. The rise of predatory journals: what difference does it make? *Aesthet Surg J* 2015; 35: 1042-3. [\[CrossRef\]](#)
20. Gasparyan AY, Nurmashev B, Voronov AA, Gerasimov AN, Koroлева AM, Kitash GD. The pressure to publish more and the scope of predatory publishing activities. *J Korean Med Sci* 2016; 31: 1874-8. [\[CrossRef\]](#)
21. Maddy AJ, Tosti A. Predatory journals in dermatology. *Br J Dermatol* 2017; 177: 307-9. [\[CrossRef\]](#)
22. Gonzalez J, Bridgeman MB, Hermes-DeSantis ER. Differentiating predatory scholarship: best practices in scholarly publication. *Int J Pharm Pract* 2017 Jun 30. doi: 10.1111/ijpp.12380. [Epub ahead of print] [\[CrossRef\]](#)
23. Mergny JL. Announcement--the fake meeting society. *Biochimie* 2011; 93: v. [\[CrossRef\]](#)
24. Castillo M. Predators and cranks. *AJNR Am J Neuroradiol* 2013; 34: 2051-2. [\[CrossRef\]](#)